

Lochem, 22-09-2008.

Dam tot Damloop 2008.

De eerste keer dat ik loop met startnummer 14874.

De tweede keer dat ik in de Damloop van start ga in mijn 50^e levensjaar.

De derde keer dat ik aan de Damloop mee doe,

na vier keer geopereerd te zijn i.v.m. borstkanker en borstreconstructie in vijf jaar tijd.

De laatste keer dat ik in het groene shirt van de ABN AMRO loop.

Kort na de laatste operatie d.d. 13 maart 2008, die ik onderging i.v.m. borstreconstructie, heb ik me, via mijn werkgever ABN AMRO, aangemeld voor de Dam tot Damloop die dit jaar op 21 september werd gehouden. Aangezien ik de eerste weken na de operatie weinig mocht doen omdat mijn nieuwe borst op zijn plaats moest blijven zitten, kon ik de hardlooptraining in mei pas hervatten. Gelukkig had mijn conditie me niet al teveel in de steek gelaten en lukte het me direct weer 6 km rustig te lopen. Door drie keer in de week te trainen o.a. met de gezellige loopgroep: Bosgroep Lochem, lukte het al snel weer afstanden van 12 à 14 km te lopen, een goed uitgangspunt voor de Damloop van 10 engelse mijlen, dus 16,1 km. Tijdens de vakantie in juli/augustus, moesten de trainingen natuurlijk wel doorgaan. Ik liep hard, ging fietsen en deed fanatiek aan bergwandelen in de Oostenrijkse Alpen.

Vorige week was het dan eindelijk zover, mijn shirt, startnummer en overige Damloop informatie werden op de afdeling afgeleverd. Ik liep met ruim 600 collega's van wie ik er echter maar 2 kende, maar tijdens de, altijd weer gezellige, Damloop was dat geen enkel probleem.

Zondagmorgen 21/9 werd ik een beetje weemoedig wakker, eindelijk is de dag, waarna ik zolang naar uitgekeken heb, daar. I.v.m. de overname van ABN AMRO door Fortis deed ik voor de laatste keer het groene AAB-loopshirt aan. Zal Fortis volgend jaar ook plaatsen inkopen voor de "leukste loop" van Nederland?

Om 8.00 uur ben ik uit Lochem vertrokken, en naar Zaandam gereden, waar bussen klaarstonden om de deelnemers naar Amsterdam Centraal te brengen. Na wat gedronken te hebben vertrok ik naar de startvakken. Om 11.00 uur zag ik de ranke wedstrijdlopers van start gaan en toen ik vanuit startvak 7 om 12.05 uur mocht vertrekken, waren de eerste wedstrijdlopers al over, zij liepen de afstand in ca. 45 minuten. Eindelijk was het zover, een wethouder schoot ons weg. Eerst was het dringen en kon ik door de drukte slechts wandelen. Al snel liepen we de IJ-tunnel in. Er werd geklapt en gejoeld en het was warm in de tunnel, eerst naar beneden en dan vals plat omhoog. Daarna werd het echt leuk over het afwisselende parcours, Tuindorp, Kadoelen en Zaandam, super gezellige dorpjes, ook bij de flats is het één groot feest. Overal stond muziek, orkesten, draaiorgels, jazzballet en van begin tot het eind een enthousiast publiek. Naast de verzorgingsposten, werd overal water aangeboden en als je wilde kon je een slok bier krijgen, daar ben ik maar niet aan begonnen. Ik deed high five met kinderen langs de route, klapte voor de muziek onderweg. Ook passeerde ik gezellige kroegjes en waar ik ook langs kwam, werd ik toegejuicht.

Ondanks dat het best lekker ging had ik een mentaal dipje op 15 km. Ik had geen zin meer, maar ik bedacht me dat het nu bijna voorbij was en dat ik weer een jaar moet wachten op de volgende Damloop.

In Zaandam nog een laatste klimmetje en dan alles geven in de afdaling van 300 m' naar de finish, waar ik aankwam na 1.42.14 uur. Zo snel had ik de Damloop nog nooit gelopen. Ik ben trots op mezelf en op de medaille die ik omgehangen kreeg, ik heb het toch maar weer gedaan.

Na wat gedronken en gegeten te hebben in de tent van ABN AMRO vertrok ik naar huis. Ik heb al weer zin in de volgende Damloop.

Ik ben dankbaar, dat ik dit nog kan na de kanker, maar realiseer me ook dat er heel veel mensen zijn met een ziekte, die maar wat graag zouden willen lopen, maar het niet meer kunnen. Ik hoop dat dit verslag een opkikkertje voor ze is.